

Tribuna

Joan Maria Pau
redaccio@emporda.net

EL MEU AMIC JESÚS

És emotiu ser amic d'en Bruno, el Jesús del Retaule i el Via Crucis de Castelló d'Empúries. Amb ell m'uneix ja una bona amistat potenciada per l'afecció que els dos tenim a la fotografia. No és una vella coneixença. L'any passat el vaig veure actuar en el Retaule i em va ser presentat com amic dels meus amics. Pel nostre treball coincidim sovint a l'Ajuntament de Castelló. I el novembre passat, amb un grup magnífic, vàrem peregrinar a Terra Santa. La majoria érem gent gran, però en Bruno, junt amb uns quants nois i noies, eren la festa i l'optimisme al llarg d'un viatge que sent seriós i profund no està renyit amb l'alegria de viure.

El meu amic, jove i aventurer, es desmarcava del grup. El seu tarannà, com ell mateix ha escrit ara, el portava a buscar a on calia els elements pel vestuari i l'atrezzo pel Retaule i el Via Crucis d'aquest any.

Per si el seu físic i la seva excel·lent actuació no fossin prou creïbles, ha potenciat el realisme amb una corona d'espines que va comprar a Jerusalem, unes sandàlies a Jericó, un llenç regalat per un comerciant que guarda emocionat una foto de mossèn Arges al bell mig de teles sumptuoses, un calze del que el meu amic Bruno es reserva la història i pel misteri que s'endevina semblaria el Sant Grial...

«Arriba un moment que et sents amb una mena d'obligació d'anar donant explicacions a persones sobre coses de les quals és molt evident que no n'han de fer res»

A Jerusalem vàrem fer el Via Crucis per una Via Dolorosa autèntica en què no es transllueix el soc que realment és. Eren les sis del matí. Els carrers estaven deserts i només ens miraven pacíficament les tórtores i els gats. L'enllosat, santificat per la sang de Jesús, brillava amb el sol rasant.

Tots tornàrem molt transfigurats, experiència contrastada amb milers de peregrins als Sants Llocs, però a en Bruno li ha fet més efecte que a ningú.

ROGER LLEDÓ

Quan l'he vist representar el Via Crucis i caure per tres vegades pels carrers empedrats de Castelló, no santificats però igual de cantelluts, com el Cirineu tenia ganes d'ajudar-lo. Bruno, pensava, no ets Jesús. Cuida't, no et facis mal. Has d'interpretar molts anys com tu saps fer-ho el paper del Senyor. A nosaltres ens emociones. A Ell segur que li ets plaent.

Empordà - 01-04-08